

Ærere, da at lade dem udføre dette Hverv, end at tage Mænd, der leve aldeles udenfor dette Folks Forestillingskreds, og som ikke have noget levende Sprog, det vil sige et for dem selv virkeligt levende Sprog, at tiltale Befolkningen i. Det er langt bedre at overlade Arbejdet til dem, der ganske ere gaaede ind i Folkets Forestillingsmaade, og som dog igjennem Culturen have faaet de nye Ideer, som de skulle søge at bibringe deres Landsmænd. Det har ogsaa været Hensigten efter en Plan, der er lagt af det tidligere Ministerium, at man efterhaanden skulde komme til for en Deel at afløse de europæiske Missionairer ved Indfødte og kun lade dem have et Slags overordnet Tilsyn, og jeg finder derfor, at vi bør stræbe efter at gjøre det lettere for den høitærede Minister at faae brugbare Individuer og at kunne undvære de europæiske Missionairer i saa stort et Antal som tidligere. Det er en ligefrem Følge af denne Forholdsregel, at der vil indtræde en Besparelse i Udgifterne, thi de indfødte Missionairer blive ikke lønede efter en saadan Maalestok som de, der blive sendte derop fra Danmark. Altsaa, hvad enten dette Forslag nu her maatte blive vedtaget eller ikke, antager jeg, at det mellem 2den og 3die Behandling burde undergives en fornøjet Overveielse i Udvalget, hvorved man muligens kunde komme til et andet Resultat og forelægge Thinget et nyt Forslag i saa Henseende. Jeg skal saaledes, som sagt, for min Part gjerne stemme mod Forslaget under Nr. 54. I ethvert Tilfælde vil jeg være med til i Udvalget at stille et Ministeren mere imødekommende Forslag, hvis han lægger særdeles Vægt derpaa, saaledes som han synes her at have antydet.

Ordføreren: Jeg skal i Anledning af den høitærede Ministers Udtalelse først fremhæve, at Udvalget har været af samme Overbeviisning som han, at der hos vedkommende Regnskabsfører ingenlunde har været Tvivl om at flytte Midler hen, hvor de i Virkeligheden ikke høre hen, men at man ikke har kunnet

undgaae at bebreide ham en saadan Mangel i Fremstillingen og Regnskabsførelsen, som kunde foranledige til saadanne Skridt, som vi have gjort, medens ingen Bebreidelse er rettet mod den høitærede Minister, som ved de mange Forretninger, han har, let kunde komme til at underskrive en saadan Skrivelse, skjøndt Feilen var meget iginefaldende. Jeg skal udtale mig i samme Retning som de 2 Medlemmer af Udvalget, der sidst havde Ordet, nemlig, at Grunden, hvorfor man hovedsagelig har stemt for de 4,000 Rb., skjøndt man har nedsat mindre Summer under andre Poster, var Humanitetshensyn, idet man fandt, at Billigheden stærkt talte for et saadant Krav; men efter den høitærede Ministers Udtalelser skal jeg stemme for Mindretallets Forslag, at nedsette Summen med de 4,000 Rb., da Ministeren ikke synes at have egentlig Brug derfor. Det glæder mig, at den høitærede Minister er gaaet ind paa Udvalgets Forslag under Nr. 56, hvorved der vil spares 1,000 Rb., ikke blot for det kommende, men ogsaa for det indværende Finantsaar, saaledes at der i det Hele vil blive bespart 6,000 Rb. Da Hovedhensynet til de øvrige Nedsettelses har støttet sig til Ønsket om, at Capitalen ikke for hurtig forbruges, men tillige dertil, at man ikke var fuldstændig overbeviist om, at disse Krav vare aldeles nødvendige, tror jeg, at der fra hele Udvalgets Side vil gjøre sig den humane Anskuelse gjældende, som den ærede sidste Taler udtalte, nemlig den, at man ikke for strengt her vil holde over Forslaget, eller at man i alt Fald mellem 2den og 3die Behandling vil tage Sagen under nøiere Overveielse, saa at man kunde imødekomme den høitærede Minister. Jeg tror ikke videre at behøve at omtale denne Post, da ingen ærede Medlemmer have ønsket at udtale sig om dette Punkt før end jeg, og da ærede Medlemmer, naar de føle Trang dertil, endnu senere kunne komme tilbage dertil. — Jeg kommer nu til Universitetet. Der findes i Betænkningen anført de Grunde, som Udvalget har havt til at stille Endrings-